Raad van State

200708726/1.
Datum uitspraak: 31 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/51151 van de rechtbank 's-Gravenhage van 12 november 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 juli 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van
(hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 3 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 november 2007, verzonden op 16 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 december 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

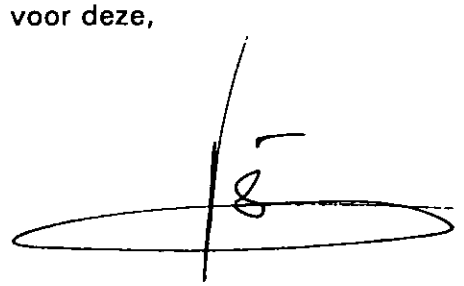
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 januari 2008

284-572.
Verzonden: 31 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/51151 BEPTDN

Inzake : eiseres, V-nummer
woonplaats kiezende ten kantore van haar gemachtigde,
mr. C.L. Koets-Bolhuis, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. C. de Jongh, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres, geboren op , bezit de Surinaamse nationaliteit. Zij verblijft sedert 22 september 2003 als vreemdeling in Nederland. Eiseres is met ingang van 24 september 2003 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij partner ', laatstelijk verlengd tot 24 september 2009.
Op 16 maart 2006 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot het wijzigen van de beperking van de aan haar verleende verblijfsvergunning in "voortgezet verblijf".
Bij besluit van 28 juli 2006 heeft verweerder de aan eiseres verleende verblijfsvergunning ingetrokken met terugwerkende kracht vanaf 22 december 2005.
Bij afzonderlijk besluit van 28 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag tot het wijzigen van de beperking afgewezen. Eiseres heeft tegen het laatstgenoemde besluit een bezwaarschrift ingediend. Op 3 oktober 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2. Bij schrijven van 18 oktober 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 25 oktober 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het

licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Eiseres stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte zijn oordeel dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel "voortgezet verblijf" heeft gehandhaafd. Daartoe heeft zij - samengevat - aangevoerd dat zij aan alle vereisten voor verblijf op grond van de zogenaamde vrouwennotitie voldoet. Bovendien ondergaat eiseres een medische behandeling in Nederland die zij niet in Suriname kan krijgen. Verweerder had dit argument bij zijn heroverweging in bezwaar moeten meenemen en had het moeten zien als een aanvraag om een verblijfsvergunning met als doel "medische behandeling".
Voorts wil eiseres in Nederland haar opleiding (VWO) en studie voortzetten.

3. Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat eiseres niet voor de gevraagde vergunning in aanmerking komt.

4. Ingevolge artikel 14, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder u, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met voortgezet verblijf.

Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming met een persoon met niet-tijdelijk verblijfsrecht.

Het beleid met betrekking tot het verlenen van een zelfstandige verblijfsvergunning met als doel "voortgezet verblijf" was ten tijde van het bestreden besluit neergelegd in hoofdstuk B2/5.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

In hoofdstuk B2/5.3.1 van de Vc 2000 zijn de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder a, Vb 2000 uiteengezet. Ingevolge dit beleid, wordt - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning verleend indien de (huwelijks)relatie drie jaren bestaat en de vreemdeling ten minste drie jaren op grond van die (huwelijks)relatie een verblijfsvergunning heeft gehad.

Indien de vreemdeling niet in aanmerking komt voor een verblijfs-vergunning voor voortgezet verblijf op grond van artikel 3.51 Vb 2000 kan ingevolge artikel 3.52 Vb 2000 op grond van klemmende redenen van humanitaire aard voortgezet verblijf worden toegestaan.

Ingevolge het door verweerder ten aanzien van voortgezet verblijf in hoofdstuk B2/5.3.3 van de Vc 2000 neergelegde beleid dient sprake te zijn van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. Klemmende redenen van humanitaire aard kunnen gelegen zijn in:
- de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
- de maatschappelijke positie van vrouwen in het land van herkomst;
- de vraag of in het land van herkomst een naar maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;
- de zorg die de vrouw/ouder heeft voor kinderen die in Nederland zijn geboren of een opleiding volgen; en
- aantoonbaar ondervonden (seksueel) geweld binnen de familie.
Aan deze laatste factor wordt, aldus genoemd beleid, in de belangenafweging een zwaar gewicht toegekend. Dit betekent dat naast deze factor slechts aan één van de andere factoren (nummers 1-4) moet worden getoetst. Geweld, waaronder seksueel geweld dat heeft geleid tot de feitelijke verbreking van de (huwelijks)relatie, wordt aangetoond aan de hand van een proces-verbaal van de aangifte en een verklaring van een (vertrouwens)arts.

5. De rechtbank overweegt het volgende.
Uit het dossier is gebleken dat de relatie en de feitelijke samenwoning tussen eiseres en de heer [redacted] per 22 december 2005 zijn verbroken. Verweerder heeft bij besluit van 28 juli 2006 de aan eiseres verleende verblijfsvergunning ingetrokken met ingang van 22 december 2005. Eiseres heeft tegen dit besluit geen rechtsmiddelen ingesteld.
Niet in geding is dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.51 Vb 2000, nu vast staat dat haar relatie niet drie jaren heeft bestaan en eiseres niet ten minste drie jaren op grond van die relatie een verblijfsvergunning heeft gehad.
Blijkens de gedingstukken en de gronden van het beroep beoogt eiseres voortgezet verblijf na verbreking van haar relatie op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

Gelet op de gedingstukken en hetgeen partijen ter zitting naar voren hebben gebracht is de rechtbank van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de verbreking van de relatie met haar ex-partner het resultaat is van het gestelde geweld. Uit het op 22 december 2005 opgemaakte proces-verbaal blijkt niet dat er sprake is geweest van mishandeling door de ex-partner van eiseres doch van mishandeling door haar tante. Eiseres heeft weliswaar gesteld dat haar ex-partner als mededader kan worden aangemerkt (omdat hij heeft nagelaten om iets ter bescherming van eiseres te ondernemen), echter heeft eiseres tot aan de datum van het bestreden besluit geen aangifte van strafbare feiten tegen haar ex-partner gedaan. Dat eiseres hangende het beroep een aangifte tegen haar ex-partner zou hebben gedaan, wat hier ook van zij, kan niet bij de beoordeling van de rechtmatigheid van het bestreden besluit worden betrokken.

Volledigheidshalve overweegt de rechtbank dat uit de toelichting bij het besluit tot wijziging van de Vc 2000 van 30 maart 2004, nummer 2004/26 (WBV 2004/26, Stct. 31 maart 2004, nr. 63/pag. 16), blijkt dat met dit besluit het in hoofdstuk B2/5.3.3 neergelegde beleid zodanig word gewijzigd dat het aantoonbaar slachtoffer zijn van (seksueel) geweld binnen de (huwelijks)relatie een zelfstandige verblijfsgrond wordt voor personen die

hun (huwelijks)relatie beëindigen en in het bezit zijn van een afhankelijke verblijfstitel. Voortgezet verblijf zal worden toegestaan, indien de vreemdeling kan aantonen dat de (huwelijks)relatie is verbroken door ondervonden (seksueel) geweld.

Gelet op deze toelichting op het ter zake geldende beleid kan het gestelde geweld door de tante niet als geweld binnen de relatie worden aangemerkt.

Voor zover eiseres stelt dat verweerder haar een verblijfsvergunning krachtens artikel 3.52 Vb 2000 had moeten verlenen op grond van de door haar gestelde medische omstandigheden overweegt de rechtbank dat deze medische omstandigheden niet als bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in voornoemd artikel kunnen worden aangemerkt. Uit de systematiek van de vreemdelingenwetgeving en het bij de toepassing daarvan gevoerde beleid volgt dat bij een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd die verband houdt met de door de vreemdeling gestelde omstandigheden moet worden aangesloten bij de daarvoor geldende verblijfsdoelen en ter verkrijging van een zodanige vergunning een daartoe strekkende aanvraag moet worden ingediend (zie de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State van 2 maart 2007, JV 2007, 174).

Ten aanzien van de stelling van eiseres dat verweerder in de bezwaarfase de aanvraag had moeten opvatten als een aanvraag om een verblijfsvergunning met als doel "medische behandeling" is de rechtbank van oordeel dat gelet op het bepaalde in artikel 3.100 Vb 2000, in het geval de vreemdeling hangende de besluitvorming op een aanvraag een ander verblijfsdoel nastreeft, een nieuwe aanvraag moet worden ingediend.

Nu eiseres het gestelde geweld binnen de relatie niet op de in het beleid voorgeschreven wijze heeft aangetoond en niet, althans onvoldoende, heeft onderbouwd dat er sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf in het kader van artikel 3.52 Vb 2000.

6. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat eiseres ingevolge genoemd beleid niet in aanmerking komt voor de gevraagde vergunning. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

7. Het beroep is derhalve ongegrond.

8. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskosten-veroordeling.

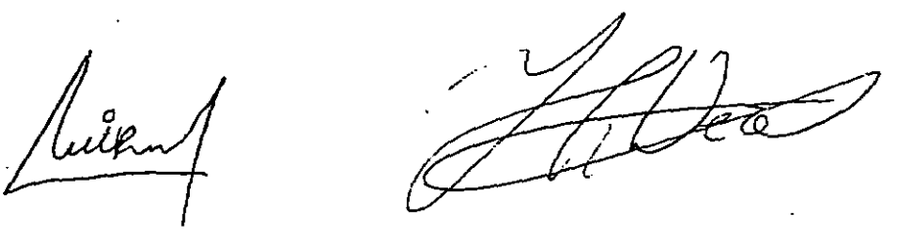
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.E.M.G. van Wezel en in het openbaar uitgesproken op 12 november 2007, in tegenwoordigheid van mr. I.N. Powell, griffier.

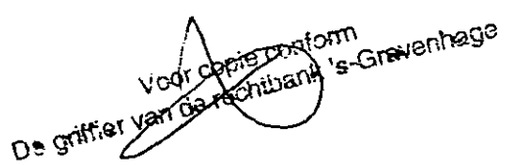

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.
Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 16 NOV 2007

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS
Immigration Lawyers & Mediators

Hoger beroepschrift

Geen toevoeging verleend door de Raad voor Rechtsbijstand

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Vreemdelingenkamer

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7304
B 13 DEC 2007
ZAAKNR.
AAN: V2
BEHANDELD: DD: PAR:

Inzake:

appellante
Drs. F.W. King, gemachtigde

Contra:

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS
Immigration Lawyers & Mediators

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te ___ te dezer zake woonplaats kiezende te (2316 XE) Leiden aan de Schipholweg 68c, op het kantoor van rechtskundig adviseur drs. F.W. King, die door appellante, tot haar bepaaldelijk gemachtigde wordt gesteld en in verband daarmee dit hoger beroepschrift ondertekent en indient.

1. Achtergronden

1.1 Appellante is geboren op en bezit de Surinaamse nationaliteit.

1.2 Appellante komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenvestigingsplaats Haarlem, van 12 november 2007 (AWB 06/51151, welke uitspraak op 16 november 2007 per aangetekende post is verzonden aan de gemachtigde van appellante.

Een kopie van de bestreden uitspraak is aan het hoger beroepschrift gehecht.

1.3 In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard.

1.4 In het navolgende zullen eerst de procedurele achtergronden worden geschetst. Daarna zullen de grieven van appellante worden geformuleerd en toegelicht.

2. De procedure

2.1 Appellante heeft op 16 maart 2006 aanvragen ingediend tot wijziging van de beperking van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

2.2 Bij schrijven van 28 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag van appellante afgewezen.

2.3 Bij beschikking van 3 oktober 2006 heeft verweerder het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

2.7 Bij schrijven van 18 oktober 2006 heeft appellante tegen dit besluit beroep ingesteld.

3. De grieven

Grief I

3.1 De eerste grief richt zich tegen rechtsoverweging 5, van de uitspraak AWB06/51151, waarin de rechtbank volgens appellante ten onrechte het navolgende overweegt:

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS
Immigration lawyers & Mediators

" Uit het dossier is gebleken dat de relatie en de feitelijke samenwoning tussen eiseres en de heer per 22 december 2005 zijn verbroken. (...) Voorzover eiseres stelt, dat verweerder haar een verblijfsvergunning krachtens artikel 3.52 Vb 2000 had moeten verlenen op grond van de door haar gestelde medische omstandigheden overweegt de rechtbank dat deze medische omstandigheden niet als bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in dit artikel kunnen worde aangemerkt. (...)"

Toelichting op grief I

3.2 Appellante werpt de vraag op of in artikel 3.52 Vb 2000 een bepaling is opgenomen die de gestelde medische omstandigheden van haar uitsluit als toelatingsgrond, op grond waarvan haar een verblijfsrecht wegens bijzondere individuele omstandigheden kan worden ontzegd. Nu in voornoemd artikel niet nader is gespecificeerd wat onder bijzondere individuele omstandigheden moet worden verstaan, had de rechtbank wegens het ontbreken van een duidelijke materiele toetsingskader, het beroepschrift niet ongegrond mogen verklaren.

3.3. Appellante heeft in het land van herkomst ernstige brandwonden opgelopen, waarvoor ze hier te lande zowel geestelijk als lichamelijk wordt behandeld. Vanwege de klimatologische omstandigheden hier te lande, zullen de door de verbranding ontstane ziekteverschijnselen van appellante verergeren indien zij terug moet keren naar een land waarin een permanente tropische klimaat heerst. Ten onrechte heeft de rechtbank deze mededeling zonder betekenis gelaten. Een en ander klemt te meer, daar *in de Nota van Toelichting bij artikel 3.52 (Stb. 2000, 497, p. 129) onder meer het volgende is overwogen:*
"Artikel 3.52 stelt veilig dat in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 de verblijfsvergunning [...] kan worden verleend aan de vreemdeling [...] van wie naar het oordeel van de Minister van Justitie (thans: verweerder, rechtbank) wegens bijzondere individuele gevallen niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat. Daarbij kan het gaan om individuele gevallen als ook om groepen gevallen. In de Vreemdelingencirculaire zullen daarover nadere regels worden gesteld."

3.4. Appellante stelt, dat nu het beleid als neergelegd in onderdeel B16/7 van de Vreemdelingencirculaire, niet nader preciseert wat onder bijzondere individuele omstandigheden moet worden verstaan, de rechtbank haar ernstige medische klachten niet had mogen uitsluiten van toelating krachtens art. 3.52, Vb 2000. Onderdeel B 16/7 van de Vreemdelingencirculaire 2000 luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"Klemmende redenen van humanitaire aard. Indien de vreemdeling niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf op grand van artikel 3.50 of 3.51 Vb [...], kan op grand van klemmende redenen van humanitaire aard voortgezet verblijf worden toegestaan (zie artikel 3.52 Vb). In individuele gevallen, waarin niet aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf wordt voldaan, wordt altijd

KING RECHTSKUNDIG ADVISEURS
Immigration Lawyers & Mediators

bezien of het voortgezet verblijf moet worden aanvaard op grand van klemmende redenen van humanitaire aard.

(...)

3.5 Ten onrechte overweegt de rechtbank dat verweerder op goede gronden heeft vastgesteld dat appellante ingevolge voornoemd beleid niet in aanmerking komt voor toelating voor voortgezet verblijf. De rechtbank had derhalve het beroep niet ongegrond mogen verklaren.

4. Conclusie

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het door haar ingediende beroepschrift.

Leiden, 13 december 2007

Namens appellante,

F.W. King
Bepaaldelijk gemachtigde